

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Variarvm Lectionvm Libri Dvo Theodori Canteri
Vltraiectini**

Canter, Dirk

Antverpiæ, M. D. LXXIII.

De furtis Homeri. Cap. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70886](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70886)

praecipue ea quae spectant ad historiam. Tamen temeritatis hodie ventum est, ut multi omnino ingenio velint emendare, cum sapientissime non intendant mentem auctoris, & antiquitatis sint impediti.

De furtis Homeri.

CAP. III.

QUANTUM HOMERUS poëtarum primus multis magnam scribendi materiam suggerit, ac ministravit, ita ut Aeschylus feratur solitus diuinas Tragedias suas exiguas esse partes ampliarum Herodotus cenarum: & posteri omnes, merito fures nuncupati. Ipse tamen Homerus eo vitio immunis omnino fuit, quoniam multa ab Orpheo, Musaeo & aliis, qui illi etate antecesserunt, furatus sit. Quae cum haecita sint, non puto me operam lusuriam, sed rei exempla quaedam, quae apud antiquos inter legendum obseruavi, in medium attulero. Itaque rem à capite καὶ ὠσπερ ἀφ' ἐστίας arcessamus, primum Iliadis ver sum,

Μῶν ἀφ' ἑδὲ θεῶν πηλνιδάδεω Ἀχλῆος.
Iustinus philosophus simul & martyr in praetexta ad Gentes eum ab Orpheo sumpsisse testatur, qui inquit:

Μῶν ἀφ' ἑδὲ θεῶν Δημήτερος ἀγλαοκάρπου.
Sed praestat integrum Iustini locum ad scribere: καὶ ποιητῆς Οἰνεῖος τῆς ποιήσεως ἀποχράμνος ἐστὶν ὁμοῦ σία, καὶ τὸ ἐν ἀρχῇ τὸ πολυθεότητος Ὀρφέως ζῆλον.

Ant. Mur
Varia Lecti
LIII
28

δῶκεν, μυθωδῶς μὲν πλείονων θεῶν μέμνη, ἵνα μὴ
δῶκεν τ' Ὀρφέως ἀπαίδην ποιήσεως, ἡ δὲ ἔπος ζηλω-
ται παρὰ τοὺς ἄλλους, ὡς καὶ δὴ τ' ἀποφύγετ' ἀποφύγετ' ἀποφύγετ'
τῶν παρὰ αὐτὸν σημειῶσαι χέουσιν τὴν δὲ Ὀρφέως,

Μῶν ἀφ' οὗ θεὰ Δημήτερος ἀγλαοκαρπεῖ,
ἐν ἀρχῇ τ' ἀποφύγετ' ἀποφύγετ' ἀποφύγετ', αὐτὸς

Μῶν ἀείδει θεὰ Πηνελόπειαν ἀχιλῆος,
ἡρώδης, ἐλόμβρος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐν ἀρχῇ, καὶ τὴν
καὶ τῶν ποιῶν ἐπιτεσεῖν μέτερον, ἵνα μὴ δόξη τῶν
ἐπὶ θεῶν ὀνόματος μεμνηῖσθαι παρὰ τοὺς ἄλλους.

Item Orpheo dicente:
Ὡς ἐκ κούτερον ἡ καὶ ῥήγιον ἄλλο γυναικός.

Homerus transmutans dicit:
Ὡς ἐκ ἀνέστερον ἐκ κούτερον ἄλλο γυναικός.

Et Museo dicente:
Ὡς δ' αὐτὸς καὶ φύλλα φύει ζείδωρος ἀρουραῖ,
Ἄλλα μὲν ἐν μελίησιν ἀποφύγετ', ἄλλα δὲ φύει,

Ὡς δὲ καὶ ἀνθρώπου γῆρῃ καὶ φύλλον ἐλάσει.
Homerus dicit:

Φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμον χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ θῆ,
Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δὲ ὀπιγίνετ' ὄρη,

Ὡς ἀνδρῶν γῆρῃ ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
Et Museo dicente:

Ὡς αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰχθύος ἔστιν.
Homerus dicit:

Μῆτι τοι δρυτόμος παρὰ τῆς ἡἰετῆς ἢ ἐβίηφι.
Et Orpheo dicente de Dionysij interitu:

Οἶον δὲ φέρεται ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὴς ἐλαίης

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ant. Mure
Varia Lecti
LIII
28

Χώρα ἐν οἰσπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρυχεν
Καλὸν πηλιθαῖον, τὸ δ' ἐτε προῖα δόνει
Παντοῶν ἀνέμων, καὶ τε βρύξ ἀνθεὶ λάλῳ
Ἐλθὼν δ' ἔξαπίνης ἀνεμὸς σὺν λαίλαπτι
Βόθρον τ' ἔξέσπεψε καὶ ἔξεταύσ' ἐπὶ γαίᾳ
Homerus hos versus ad verbum transulit
ubi loquitur de Euphorbo, quem Menelaus
cit. Et quae Orpheus in Theogonia de Saturno

Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν ἄνεμον
Ἦρ' ἰσχυρὰν ἀνδραμάτωρ.
Ea Homerus Odyss. i. ad Cyclopem transulit.

D. Augustinus illustratus & emendatus

CAP. IIII.

AUGUSTINVS lib. 19. cap. 23. De civitate
Dei, ubi de Apollinis oraculis ex Porphyrio
sputat, inter cetera sic inquit: Sed ad manifestam
veniamus, & audiamus, quàm magnum Deum
esse Iudeorum. Ita ad ea quae interrogavit
linem, quid melius verbum sine ratio? Responsum
inquit, versibus, haec dicens. Ac deinde sub
Apollinis versus, in quibus & isti sunt, ut quae
satis est inde decerpam:

In Deum verò, inquit, generatorem, & in
gem ante omnia
Quem tremunt caelum & terra atque mare,
Et infernorum abdita, & ipsa numina per
rescunt.